

Toamna lui Muşatescu la Câmpulung

Iată că a sosit și anotimpul răcoros și ploios! Câmpulungenii sunt cu vremea în pas, și nu la pas, și se pregătesc cum se cuvine: casele sunt curate, pregătite să se destindă în căldura sobei, cămăările sunt pline de murături colorate și vinul încă tinerel.

Cum spunea maestrul Muşatescu, „*plictiseala lungește ziua și scurtează viața*”. Câteodată stau în liniște și privesc de pe geam munții, cu săracele oițe înfrigurate...dar înțelepte. Parcă *ar judeca cu creierii munților* cei ninși la vârf. Totul pare fără viață, privești în jur și observi numai maro, galben, negru gri. Ziua trece greu, dar *când cerul e senin parcă e duminică în văzduh* și acest lucru te înviorează. Treptat, întunericul învinge lumina. *Noaptea viteza gândului circulă în ani-întuneric*.

În toamna aceasta, de Sfânta Mărie Mică, am fost la munte cu verii mei. Am poposit la o stână unde am văzut multe oițe, vaci, măgari și câini de nădejde. Baciul ne-a făcut de mâncare. Mirosul de brad fraged în care era brânza îmi gădila nasul. La plecare, ciobanul ne-a dat brânză, urdă, lapte, caș...de toate. Tata a zis ciobanului: „Ce bun sunteți, ne-ați dat atâtea bunătăți!”, răspunsul ciobanului fiind: „*E frumos să fii bun, dar trebuie să fii și bun la ceva*.” Baciul m-a uimit cu înțelepciunea sa. Oare de unde știa aceste cuvinte frumoase? Le-am reținut și eu.

Totul a fost fascinant. Va rămâne o *amintire plăcută, asemenea cărților din bibliotecă. Cauți câte una când nu mai ai nimic nou de citit*.

Ajungând acasă, i-am povestit bunicii despre incursiunea noastră la stână și despre cuvintele cu tâlc ale ciobanului. Ea a zâmbit, după care a zis: „Această afirmație îi aparțin faimosului câmpulungean, Tudor Muşatescu, o mândrie pentru noi toți.”

Toamnă, rai de recolte și ploi timpurii, întotdeauna te voi aștepta să vii...mereu cu zâmbetul lui Tudor Muşatescu!